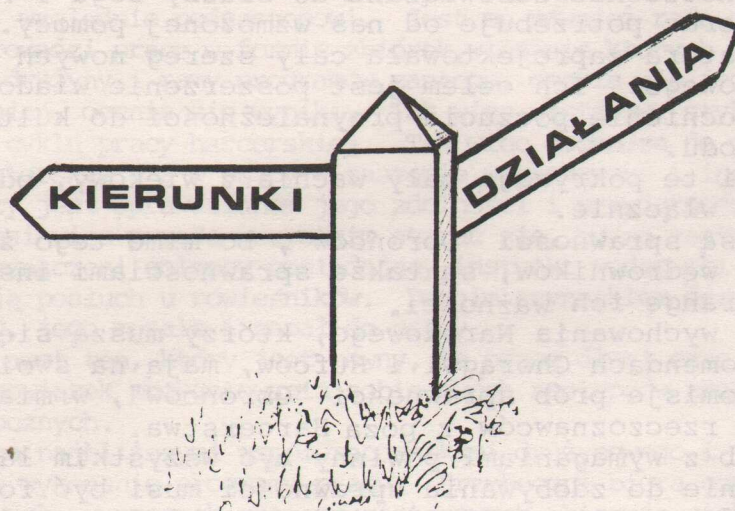

Stwartny Krag

GŁÓWNA KWATERA HARCERZY
23-31 Beavor Lane London W6 9AP

NUMER 9
MARZEC 1990 ROK 2

"Stwierdzam, że do grona starszyny Związku Harcerstwa Polskiego wstępuję z całą świadomością praw i obowiązków organizacyjnych, które przyjmuję w pełni poczucia odpowiedzialności za swoją pracę. Pracować będę w myśl karności harcerskiej i zawsze przede wszystkim dobro powierzonej sobie młodzieży mając na względzie. Gdziekolwiek się znajdę będę się starał brać udział w pracy Z.H.P. i nie porzucę powierzonego mi stanowiska zanim się nie wywiążę z obowiązków, które z niego wynikają".

/Zobowiązanie Członka Starszyny/

Służba instruktorska wymaga wysiłku, odwagi przeciwstawiania się trudnościom. To wielka odpowiedzialność, nad którą trzeba się zastanowić.

Kształcenie przywódców, przodowników pracy, instruktorów jest zawsze zasadniczym zadaniem każdej organizacji - zwłaszcza ruchu. Od ich morale, intelektu i doświadczenia zależy poziom organizacji i jej los. Dobór właściwych kandydatów, odpowiednie przygotowanie ich do pełnienia zadań w organizacji, oto zasadnicze kierunki działania kształcenia starszyny.

Kładziemy nacisk na kształcenie instruktorów wychodząc z założenia, że tylko dobrze przygotowani instruktorzy mają szanse osiągnięcia najlepszych wyników w pracy z młodzieżą harcerską, pracy w duchu wspaniałych doświadczeń i osiągnięć naszego Ruchu.

Wesołego Alleluja

archiwum
harcerskie.pl

NASZA ORGANIZACJA

ODESZLI NA WIECZNĄ WARTĘ

Hm. LEON KOSMALA - b. Komendant Chorągwi we Francji
phm. Jan Smagała - szczepowy, współpracownik GKH
CZEŚĆ ICH PAMIĘCI!

KAMPANIA WYCHOWANIA NARODOWEGO

W chwili obecnej najważniejszym zadaniem stojącym przed nami jest utrzymanie polskości wśród członków naszej organizacji.

Od tego zależy nie tylko nasza przyszłość jako Z.H.P. poza granicami kraju, ale w dużej mierze przyszłość emigracji polskiej.

Jesteśmy rozsiadani po całym świecie, wystawieni na obce wpływy kulturowe, a jednocześnie zobowiązani do służby Bogu i Polsce, która zwłaszcza teraz potrzebuje od nas wzmoczonej pomocy.

Główna Kwatera zaprojektowała cały szereg nowych sprawności wychowania Narodowego. Ich celem jest poszerzenie wiadomości, a jednocześnie wzmocnienie poczucia przynależności do kultury i wartości naszego narodu.

Sprawności te pokrywają cały wachlarz wiekowy, od młodzika aż do instruktora włącznie.

Nowością są sprawności "Obrońców", bo mimo tego że stanowią podstawę programu wędrowników, są także sprawnościami instruktorskimi, aby podkreślić rangę ich ważności.

Referenci wychowania Narodowego, którzy muszą się stać konieczną funkcją w komendach Chorągwi i Hufców, mają na swoich terenach ukonstytuować komisje prób sprawności "Obrońców", w miarę potrzeby dokooptowując rzeczoznawców z poza Harcerstwa.

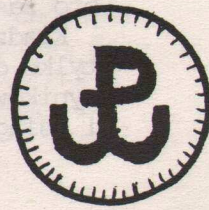
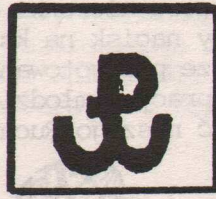
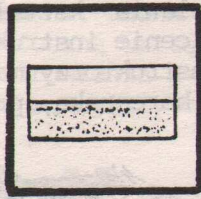
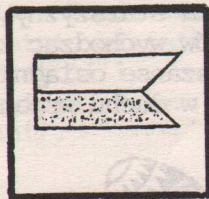
Karty prób z wymaganiami powinny być wszystkim łatwo dostępne, a dopuszczenie do zdobywania sprawności musi być formalnością.

Zachęta zdobywania przez osobisty przykład to najważniejsza charakterystyka wychowania harcerskiego.

Przygotowuje się komentarze do sprawności "Obrońców", a w międzyczasie wszelkimi informacjami o organizacji sympozjum wychowania narodowego służy Kierownik Wydziału Wychowania Narodowego w Głównej Kwaterze, hm. Janc Wieliczko.

Wydział Wychowania Narodowego Głównej Kwatery jest jednocześnie komisją prób sprawności "Obrońców" dla terenów, gdzie takiej Komisji nie ma.

Niech na mundurze odznaka sprawności "Obrońców" rzeczywiście określa, że jesteście świadomymi obrońcami praw i kultury naszej Ojczyzny i że świadomie potrafimy prowadzić naszą młodzież po tej drodze.

METODY – PROGRAMY

ZASTĘPOWY, PRZYBOCZNY, DRUŻYNOWY

Z chwilą powierzenia chłopcu zastępu, musi on sobie zdawać sprawę ze spadającej na niego odpowiedzialności za zastęp i mieć ambicję sprostania zadaniom, osiągnięcia oczekiwanych wyników. Poczucie odpowiedzialności zmusza go do większego wysiłku, stara się on być zawsze pierwszym, umieć więcej i lepiej od innych, a więc wychowując chłopców wychowuje i siebie razem z nimi.

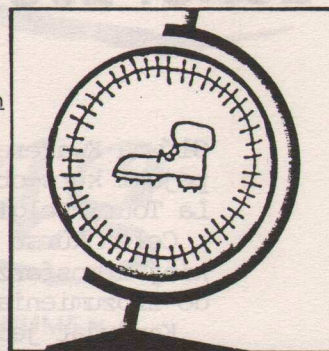
Z pomocą przychodzi mu jego drużynowy. On to czuwa nad pracą zastępu i zastępowego, jest jego starszym bratem, doradcą.

Najlepszą formą doszkolenia i wychowania zastępowego jest zastęp zastępowych. Zastęp zastępowych jest prowadzony przez drużynowego lub szczeniowego i w skład jego wchodzi oprócz zastępowych i przybocznych inni funkcyjni drużyny, względnie podzastępowi. Jest on również radą drużyny. Zastęp zastępowych prowadzi pracę w formie zbiórek, w czasie których opracowuje się program pracy drużyny i ramy programów zastępu, omawia się jego wykonanie, dokonuje uzupełnień, ocenia się wyniki. Tak więc zastępowy styka się na żywo z organizacją cyklu pracy harcerskiej. Tak więc dochodzą do głosu jego zdolności organizatorskie – a w pracy w zastępie wychowawcze i instynkt wodzowski. Ten okres pracy jest sprawdzianem jego zdolności i przydatności instruktorskiej.

Drużynowy musi więc przede wszystkim starać się, by na zastępowych zostali wybrani lub wyznaczeni chłopcy posiadający instynkt wodzowski, a więc tacy, którzy znajdują posłuch u rówieśników. Drugim czynnikiem decydującym jest jego uczciwość, jego morale i zapał do pracy.

Drużynowy, nawet ten, który jest pewny, że przez długi czas będzie prowadził drużynę, ma obowiązek przygotowania sobie dwóch następców przez powierzenie im funkcji przybocznych.

Przyboczni są najbliższymi współpracownikami drużynowego i jego zastępcami. Razem omawiają wykonanie programu pracy. Przyboczni biorą czynny udział w szkoleniu zastępowych, w pracach zastępu zastępowych, kierują niektórymi pracami drużyny, mają prawo wizytowania zbiórek zastępu. Przygotowują się oni do objęcia w przyszłości drużyny i dlatego muszą się zapoznać z wszystkimi działaniami i przejawami pracy drużyny. Zostają oni wysłani, wraz z innymi ewentualnymi kandydatami na drużynowych, na kurs-obóz przewodników i złaz wędrowników.

ŚWIATOWY ZŁAZ WĘDROWNIKÓW

Główna Kwatera Harcerzy organizuje Światowy Złaz Wędrowników w Comblain La Tour, Belgia, od soboty 11.8.1990 do soboty 18.8.1990. Szczegóły o Złazie zainteresowani wędrownicy mogą otrzymać od swoich Komendantów Chorągwi.

SPOTKANIE Z HARCERKAMI

Główna Kwatera Harcerzy w ostatnim okresie miała dwa spotkania towarzysko-dyskusyjne z Główną Kwaterą Harcerek. Pierwsze spotkanie w grudniu, a drugie 18 lutego, po wspólnej Mszy św. w intencji zjednoczenia Harcerstwa w Polsce, odprawianej w Ośrodkach harcerskich po całym świecie.

Z TECZKI KSZTAŁCENIA

EUROPEJSKI KURS-OBÓZ PRZEWODNIKÓW- DRUŻYNOWYCH

Główna Kwatera Harcerzy, Wydział Kształcenia, organizuje europejski kurs-obóz drużynowych na poziomie przewodnika w Comblain La Tour, Belgia. Data: sobota 4.8.1990 - sobota 11.8.1990.

Celem kursu przewodników-drużynowych jest przeżycie w głębokiej atmosferze harcerskiej cyklu zajęć, które mają doprowadzić do zrozumienia zasad metody harcerskiej.

Kandydat jedzie na kurs już z pewnym doświadczeniem i wyrobieniem harcerskim. Atmosfera kursu i jego kierownictwo mają mu pomóc przećwiczyć uzyskane w dotychczasowej pracy harcerskiej doświadczenia, a przez to doprowadzić do pełniejszego zrozumienia zasad metody harcerskiej. Metodę harcerską najlepiej można poznać w jej realizacji i dlatego program kursu musi ograniczyć ilość wykładów a całość zajęć tak przeprowadzić, by nauczyły one kandydata harcerskiego sposobu życia, harcerskiego sposobu myślenia.

Zwarty cykl zajęć kursowych poddany jest naświetleniu metodycznemu i każda strona życia kursu zmusza nie tylko do działania, ale i do myślenia, analizowania. Podkreślić tu należy nauczanie umiejętności realizacji zamiarów w czyn - organizacji. Kurs-obóz tętni więc życiem, zdobywa się doświadczenie prowadzenia zbiorów drużyny, podziału pracy, ekonomii czasu, materiału i wysiłku. Uczy się życia z drużyną kursową.

Zebranie kandydatów z różnych ośrodków-szczepów na jednym kursie-obozie przewodników-drużynowych prowadzi do kształtowania poczucia wspólnoty organizacyjnej, wzmacnia się więc organizacja.

Kurs-obóz przewodników-drużynowych staramy się przeprowadzić w miejscu, które sprzyja stworzeniu właściwej atmosfery.

Kurs-obóz tak postawiony oddziałuje mocno na uczestników, pobudza do samodzielnego myślenia i czerpania wiedzy instruktorskiej i jej porządkowania. Jeśli są jakieś braki wiedzy kandydatów, potrzebne drużynowemu, jest czas po obozie-kursie na jej uzupełnienie na odprawach i konferencjach metodyczno-kształceniowych, organizowanych przez Komendy Chorągwi - Referat Kształcenia.

INSTRUKTORZY PISZA...

Oprócz korespondencji służbowej GKH otrzymała pozdrowienia z kursu drużynowych Chorągwi w Kanadzie, którego Komendantem był hm. S.Podkowiński. Pozdrowienia z kursu kształcenia Chorągwi w Anglii - 16 podpisów. Pozdrowienia hufców "Podhale" z akcji letniej z Chorągwi Australia - ponad 50 podpisów, na czele z Komendantem Chorągwi hm. Janem Skibą. Pozdrowienia z akcji letniej Chorągwi w Argentynie. Pozdrowienia instruktorskie z choinki hufców "Podhale" i "Warmia" z Chorągwi w St. Zj. - ponad 40 podpisów. Pozdrowienia instruktorskie i młodzieży z hufców "Pomorze" i "Młody Bór" z Edmonton, Chorągiew Kanada. Pozdrowienia od komendy hufca "Pomorze" z Brisbane, Chorągiew Australia. Pozdrowienia od hm. Leona Kosmali, b.Komendanta Chorągwi we Francji /ostatnio odszedł na wieczną wartę/, Pozdrowienia od hm. H. Sęk-Sękalskiego z Australii, oraz pozdrowienia z okazji Dnia Myśli Braterskiej od hm. L.Kliszewicza, Przew. Z.O. w Anglii, od Harcerstwa z Kopenhagi, od szczepu w Tasmanii.

